

ЖАН ДЬО ЛАФОНТЕН
СЪДИЯТА, БОЛНОГЛЕДАЧЪТ
И ОТШЕЛНИКЪТ

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

*И тримата били светци и ги обзел
един и същ стремеж, избрали обща цел.
Но всеки пожелал различен път да вземе.
Накрая всеки друм нали отвеща в Рим?
А кой къде вървял, сега ще проследим.*

*Единият, разбрал, че губим нерви, време
и множество блага при всеки нов процес,
с делата се заел, но без да ги отлага,
и бивал справедлив, без никаква облага.
Откакто са в света законите, до днес
изгубва всеки част от времето си в речи,
и половин живот за тях е малък дял —
процеси неведнъж са глътвали и цял.
Та съдникът решил на тази страст да пречи.
А вторият светец болногледач пък бил
и този избор бих горещо одобрил,
прекрасно е да бдиш над онзи, който страда.
Но и преди, и днес все същата награда
болногледачът би получил най-подир —
оплаквали се все от него разни болни.
„За свои близки той старае се безспир,
а не за нас, не сме доволни!“*

*Обаче всичко туй било нищожно зло,
сравнено със далеч по-тежкото тегло
на съдника злочест. Щом стигнал до решение,
страните от процеса в хор
със него влизали във спор,
от всеки — възражение.*

*Съвсем обезсърчен от хулите безброй,
при втория светец накрай отишъл той.
За всеотдаен труд добили огорчения
и длъжностите си напуснали без скръб.
Потърсили покой в гори от бук и дъб.
И там, между скали и всякакви растения,*

в покоя несмутен и от най-лек ветрец,
поискали съвет от третия светец.
„У себе си търси — отвърнал той тогава, —
 какво ти трябва знаеш сам.
Самопознание е подвигът голям,
към който нас Властта върховна задължава.
Но кой се опозна сред шум и суета?
Потребен е престой в откъснати места.
Потока размъти — ще можеш ли в такава
 вода да се огледаш ти?
И с онзи извор там опитай — размъти!
 Кристалният му лъч угасна,
като под облак сив, под кал изчезна той.
Сега го остави за малко във покой —
 ще отрази картина ясна.
Във себе за да взреш, в пустиня остани!“
 Такъв съвет им дал накрая
отшелникът, и той им бил от полза, зная.
Не казвам занаят със друг да се смени.
Догдето би могъл човек да си изпати
от болести безкрай и от простъпки зли,
навсякъде в света ще са добре дошли
и лекари, и най-умели адвокати.
Увличаме се — там е цялата беда.
О, хора, с мощ и власт над всички, господа
 съдии, принцове, министри,
решаващи съдби човешки с мисли бистри,
главозамайват ви успехите безчет,
не виждате света и себе си самите,
самокритичност щом за малко проявите,
 прекъсва ви ласкател клет.
С урока слагам тук на тази книга края:
на бъдни векове в наследство ще я дам!
Да служи на крале и мъдреци желая:
 завършек по-добър не знам.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.